

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ και ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΤΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ (Κολ. 3,4-11)

«Όταν ο Χριστός φανερωθή, η ζωή ημών, τότε και υμείς φανερωθήσεσθε εν δόξῃ» γράφει ο απόστολος Παύλος στους Κολασσαείς. Η αληθινή ζωή δεν είναι αυτή που ζείτε. Η αληθινή και πραγματική ζωή σας είναι ο Χριστός. Αυτή η ζωή σας, που την αντιλαμβάνεσθε και την νιώθετε με τις αισθήσεις, είναι ψεύτικη, δεν είναι αληθινή. Είναι όνειρο και σκιά. «Πάντα ματαιότης τα ανθρώπινα, όσα ουχ υπάρχει μετά θάνατον. Ου παραμένει ο πλούτος, ου συνοδεύει η δόξα. Επελθών γαρ ο θάνατος, ταύτα πάντα εξηφάνισται» ψάλλουμε στην νεκρώσιμη ακολουθία. Αλλά και η αρρώστια, η αποτυχία, ο διωγμός, η συκοφαντία, ο υποβιβασμός, ο παντοειδής πόνος και η ποικίλη θλίψη και αυτά είναι όνειρο και σκιά. Είναι ψεύτικα και φαινομενικά, αφού είναι παροδικά. Είναι ένα θέατρο που δεν έχει συνέχεια στην αληθινή ζωή και πραγματικότητα.

Η αληθινή και λαμπερή λοιπόν ζωή σας είναι κρυμμένη αυτή την στιγμή εν Χριστώ και δεν την αντιλαμβάνεστε ούτε βέβαια ο κόσμος την γνωρίζει. Όπως ακριβώς το μαργαριτάρι είναι κρυμμένο και δεν φαίνεται, όσο καιρό είναι μέσα στο στρείδι του. Όταν όμως φανερωθεί ο Χριστός τότε θα ζήσετε πραγματικά. Τότε θα δοξαστείτε πραγματικά. Τότε θα ευτυχήσετε πραγματικά. Τότε ουσιαστικά θα νιώσετε απόλαυση και ηδονή. Τότε ο πόνος και το δάκρυ και η θλίψη δεν θα έχει καμμία υπόσταση και εξουσία σε σας. Τότε να ζητείτε την εξουσία και την δόξα και την ευτυχία.

Συνεπώς «τα άνω ζητείτε, τα άνω φρονείτε, μη τα επί γης» (Κολ. 3,1-2). Οι νεκροί μπορούν ποτέ να ζητούν επίγειες καταστάσεις και δόξες και τιμές; Σε καμμία περίπτωση βέβαια. Λοιπόν και εσείς είστε νεκροί για τον κόσμο. Έχετε πεθάνει με το βάπτισμα και την είσοδό σας στην Εκκλησία. Πάνω στον νεκρό δεν έχει καμμία εξουσία ο κόσμος και οι επίγειες καταστάσεις. Αλλά και ο νεκρός δεν έχει καμμία απαίτηση και επιδίωξη κοσμική. Ο χριστιανός επομένως είναι αυτός που κυριαρχείται, καθοδηγείται, εμπνέεται από τον Χριστό και είναι μέτοχος σε όσα έχει ο Χριστός. Ο Χριστός είναι η κεφαλή μας και εμείς το σώμα του. Δεν ζούμε πλέον εμείς αλλά μέσα μας ζει ο Χριστός. Όπως λέγει αλλού ο Παύλος «Ζω δε ουκέτι εγώ ζη δε εν εμοί Χριστός» (Γαλ. 2,20). Είμαστε Χριστοκίνητοι και όχι εγωκίνητοι. Δεν έχουμε «εθελοθηρησκεία» (Κολ. 2,23), αλλά πιστεύουμε και ζούμε ό,τι θέλει ο Χριστός. Ξέρουμε ότι είμαστε εδώ ξένοι και παρεπίδημοι. Δεν είναι αυτή η πατρίδα μας, δεν είναι εδώ το σπίτι μας, δεν είναι εδώ ο προορισμός μας. Ποιός είναι τόσο ανόητος, λέγει ο άγιος Χρυσόστομος, που να αγοράζει για έναν

νεκρό σπίτι και κτήματα, και ζώα ή να κάνει καταθέσεις επ' ονόματι του και συμβόλαια; Κανείς.

«**Νεκρώσατε ουν τα μέλη υμών τα επί της γης**». Ενώ είπε ότι είναι νεκροί για τον κόσμο μετά το βάπτισμα που έλαβαν, εν τούτοις τους συνιστά να νεκρώσουν πνευματικά τα μέλη του σώματος τους που συνεχίζουν να είναι πάνω στη γη και συνεπώς είναι ευεπίφορα στο να αμαρτήσουν. Γιατί η προαίρεση προς το κακό συνεχίζει να υπάρχει και έτσι χρειάζεται συνεχής νήψη και επαγρύπνηση, μήπως επέλθει ξανά η αμαρτία στον αναγεννημένο άνθρωπο.

Και μετά αναφέρει βασικές αμαρτίες, που κηλιδώνουν και εξαχρειώνουν τον άνθρωπο, την πορνεία, την ακαθαρσία, δηλαδή κάθε είδους βρώμικη σαρκική πράξη, το πάθος, το μη κατά Θεόν, κάθε επιθυμία κακή και την πλεονεξία που είναι ειδωλολατρία. Μερικοί θεωρούν τον χαρακτηρισμό του Παύλου για το τελευταίο πάθος, την πλεονεξία, πολύ υπερβολικό, δεν είναι όμως υπερβολικός αλλά αληθινός. Διότι ο πλεονέκτης απομακρύνεται από τον Θεό, όπως ακριβώς και ο ειδωλόλατρες. Ο Χριστός λέγει «δεν μπορείτε να είσθε συγχρόνως δούλοι του Θεού και του χρήματος (Ματθ. 6,24). Ο πλεονέκτης συνεπώς, που επιθυμεί διαρκώς την αύξηση των υλικών αγαθών, φεύγει από τον Θεό και κάνει τον εαυτό του ειδωλόλατρη.

Μα θα πει κάποιος: «δεν έκανα είδωλο, ούτε έστησα βωμό, ούτε θυσίασα ζώα, ούτε πρόσφερα σπονδή οίνου. Αντίθετα εισέρχομαι μέσα στην εκκλησία και προσεύχομαι και λαμβάνω μέρος στα μυστήρια και σε όλα ταρέποντα για τον χριστιανό».

«Αυτό είναι το λάθος σου», λέγει ο άγιος Χρυσόστομος, «ότι νομίζεις πως μπορείς να είσαι χριστιανός, όταν συνεχώς επιθυμείς αύξηση των υλικών αγαθών και όχι των πνευματικών. Διότι η πλεονεξία των ανθρώπων ευρίσκεται κυρίως στα υλικά αγαθά. Προσευχήθηκες μια ώρα; Λες εντάξει είμαι, ας σταματήσω την προσευχή. Νήστευσες την πρώτη εβδομάδα των νηστειών; Λες φθάνει, ας αφήσω την υπόλοιπη Σαρακοστή. Διάβασες ένα κεφάλαιο από την Γραφή; Λες αρκετά, ας ασχοληθώ τώρα με τις βιοτικές μου υποθέσεις.

Όταν όμως αποκτήσεις ένα σπίτι δεν λες φθάνει, αλλά προσπαθείς να αποκτήσεις δεύτερο, τρίτο, τέταρτο κ.ο.κ. Απέκτησες ένα εκατομμύριο, δεν είσαι ικανοποιημένος και προσπαθείς να αποκτήσεις δεύτερο, τρίτο, τέταρτο κ.ο.κ. Έτσι ενώ είσαι μέσα στην εκκλησία αρχίζεις να σκέφτεσαι το εμπόριο σου και τις οικονομικές και υλικές υποθέσεις σου. Στην εργασία σου όμως δεν σκέφτεσαι την προσευχή, τη Γραφή, την εκκλησιαστική ζωή και πράξη.

Η πλεονεξία δημιούργησε τον Κάιν. Κράτησε ως δικά του αυτά που ήταν του Θεού και ενώ ο Θεός του τα άφηνε να τα χαίρεται και να τα καρπούται. Μετά έφθασε στην δολοφονία του αδελφού του, επειδή δεν θέλησε να θεραπεύσει το πάθος του, ώστε να γίνει δεκτή η θυσία του, όπως του αδελφού του. Η πλεονεξία του σκότωσε την αγάπη και το αδελφικό αίσθημα. Η πλεονεξία δημιούργησε την πορνεία, την μοιχεία, την ασέλγεια, το χαρέμι, την λαιμαργία, την ασωτία...

Συνεπώς τι να το κάνω που δεν λυγίζεις τα γόνατα στα είδωλα, αλλά με τα έργα σου λατρεύεις τα πάθη. Και στην εκκλησία λατρεύουν τον Θεό αληθινά εκείνοι που πράττουν το θέλημα του Θεού και όχι αυτοί που απλώς στέκονται και προσεύχονται και κάνουν μετάνοιες.

Οι ειδωλολάτρες πάλι μπορεί να προσκυνούν τα είδωλα αλλά πολλές φορές να είναι ελεύθεροι από τα πάθη, που αυτά εκφράζουν. Είναι λάτρης του Άρη και ελέγχει τον θυμό του πολλές φορές ένας εθνικός. Εσύ όμως που δεν τον ελέγχεις και προσβάλλεις και βλασφημείς και εξουθενώνεις και συντριβείς το ηθικό του άλλου, δεν θυσιάζεις, όχι απλώς ζώα και σώματα, αλλά τις ψυχές των ανθρώπων, για τις οποίες πέθανε ο Χριστός».

Αρχιμ. Μελέτιος Απ. Βαδραχάνης